

רחל מדחלת על כל העולם

למען האמנות

יש אנשים שפשוט תמיד מצליחים להיות בחדשות. כמו **מאנדי רייס** דייוויס שאולי למשל. בהתחלה היא התפרסמה באתם יודעים-מה, ומה שנכון, שהפירסום הזה היה באמת עו' למי לגמרי — כי תמונותיה (כמו זאת מ' שמאל) התפרסמו בעולם כולו. אבל אחרי זה היא השתנתה. תה לאחרת: קודם נהייתה ומרת, אחר-כך היא באה ארצה, היא התחתנה עם **רפי שאולי**, הוליקה נרות-שבת, ופתחה דיס' קוטק. חוץ מזה היא נהייתה מאנדי אמנותית מאוד. בשטח המחזאות היא הופיעה כשח' קנית בבית ברנדה אלבה של **פריקן גארסיה לורקה**, בשטח השירה היא הופיעה בערב'קריאה עם המשורר **רוי אבידן**, והשבוע היא גם הגיעה לשטח הפיסול.

בתערוכה החדשה של הפסל והצייר **יג' אל תומריקן**, המוצגת החל מהשבוע ב' מוזיאון ישראל אשר בירושלים, מופיעה גם מאנדי — כאחד הפסלים. שמו של הפסל הוא באמת מאנדי, והוא מזכיר את תמונותיה מהימים הטובים. שכן הפסל מאנדי הוא ערום לגמרי. ומי שחושב שזה פרי דמיונו של הפסל, שיידע שהוא טועה. זהו פסל אמיתי מאד, שכן הוא יציקה מדוייקת מגופה של מאנדי רייס-דייוויס המהוללת. שלוש פעמים היא באה לסטודיו שלו, והשקיעה את גופה בגבס. את הדמות שהת' קבלה יצק תומריקן בברונזה. ועכשיו יכר' לים כל המבקרים בתערוכה לראות העתק מדוייק לחלוטין — של מאנדי העירומה.

זהירות, הדרך בתיקון

לפני מספר שנים התחתן **מורה ה-נהיגה הירושלמי** עם אחת מילפי-פיות העיר. לחתונה שלהם הם הזי מינו את כל מורי הנהיגה של ירושלים, ואת כל היפהפיות, וגם את אחיו של המורה, משום שהוא קרוב-משפחה. הוא קרוב-משפחה לא רק בגלל שהוא אחיו של המורה, אלא גם בגלל שהוא כמעט היה בעלה של הכלה. הוא הס' תובב איתה זמן רב, והם עמדו להת' חתן, עד שאחיו לקח אותה והתחתן איתה במקומה.

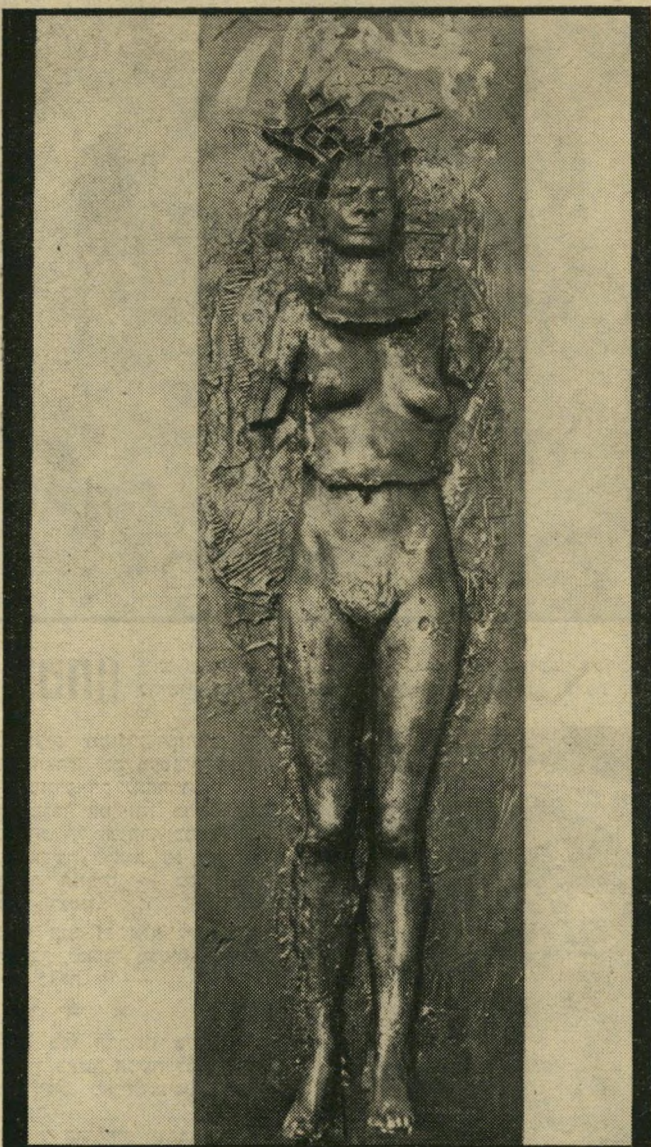
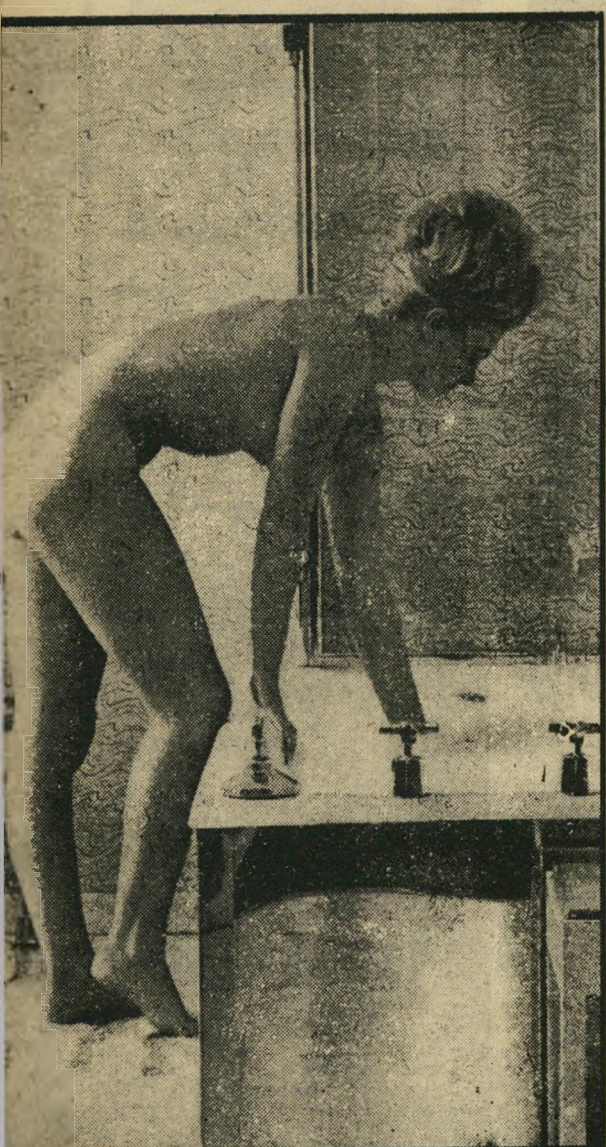
לאחר החתונה הפכו המורה והיפה' פיה ליושבי-בית. היא ילדה לו בן, והוא עבד קשה כדי לפרנס אותה, ובערבים, כשהוא היה חוזר מהפירנס, הוא היה עייף והולך לישון. היפהפיה הצעירה לא היתה עייפה, אבל היא נאלצה להסתגל לחיי בעלה, למרות שנמלה לו על כך בהרבה מרי' בות וסקנדלים.

עד שהגיעה מלחמת ששת-הימים. ה' מורה לנהיגה נעצר על-ידי המשטרה ה' צבאית בעוון לקיחת שלל. הוא הושם במעצר, והיפהפיה שלו נשארה לבדה בבית.

לא רחוק ממנה נשאר לבדו גם ידידה הקודם, אחיו של בעלה, ושני האנשים הגודונים הללו לא יכלו להתגבר על ה' געגועים, ועכשיו אפשר לראות אותם מדי ערב כשהם נוסעים במכונית-לימוד' הנהיגה של הבעל, לדיסקוטקים ומועדו' ניילילה בתל-אביב, ומתגברים על הגע' גועים בצורה משפחתית מאד.

איך להצליח בחיאתרון

הצרה הכי גדולה של **ג'ד יגיל** היא שהוא ג'ד יגיל. הצרה השנייה שלו היא — שהוא לא **סמי דייוויס**. לפני שהוא נסע לחוץ-לארץ, הוא הכיר רק את הצרה הראשונה שלו. הוא נאבק כסף קשות עם ההצלחה שלו, וכשלא הצליח לנצח אותה, אסף כסף ונסע לחוץ-לארץ. שם הוא הכיר את סמי דייוויס. "איזה אמן זה", הוא מספר עליו, "אין דבר שהמיספר הזה לא יכול לעשות. זה אמן משופשף ורבוני, זמר, שחקן, רקדן, חקיין בחסד עליון". הוא ראה אותו באולימפייה שבפאריס ויצא משם מיואש לגמרי. "למה לא בחרתי במיקצוע פשוט ושקט כמו זגג, למשל?" הוא שאל את עצמו, "למה אני צריך להיות דחקא בדרן, כשכבר יש בעולם מין סמי דייוויס כזה?". מובן שהוא רק שאל את עצמו, ולא ענה לעצמו, וברור שהוא לא החליט בעקבות זה להחליף את מיקצועו, אבל הוא החליט, לעומת זה, ללכת לראות עוד פעם את סמי דייוויס. הוא התפעל שוב פעם. "איך הוא גורף את הקהל! באיזה עוצמה!" הוא התלהב בפעם

מאנדי: הפסל (ימין) והמודל החי

אמא לא מרשה

הם נפגשו בניו-יורק. הוא — **סמי יעקובוביץ**, בנו של אילהטכסטיל **דוב יעקובוביץ** והיא — **דורית רזי** ארכי' טקטית יפהפייה מתל-אביב, בתו של סגן מנהל החברה ההסתדרותית **תיעושי**. סמי הגיע לארצות-הברית לפני מספר שנים בהוראת הוריו, זה היה אחרי ש' הוא פגש בארץ את **גאולה לנדא**, נערת-זוהר תל-אביבית, בתו של בעל קפה דיצה, שאיתה הוא רצה להתחתן. אבל ה' הורים שלו לא רצו להתחתן איתה, ולכן הם שלחו אותו מהר לניו-יורק שימצא לו שם משהו אחר. דורית, לעומת זאת, נסעה לניו-יורק דחוקא מפני שהיא לא מצאה בארץ אף אחד. "נמאס לי כאן מהכל", היא סיפרה, "ולכן החלטתי לנסוע".

בניו-יורק הם מצאו איש את רעותו. י' מאז דורית גרה בבוסטון אצל האחות שלה שהיגרה לאמריקה, וסמי קפץ אליה ב' מטוס, מדי סוף שבוע, וכך הם אהבו גורא האחד את השנייה והחליטו להתחתן. ו' האמא, הם החליטו לחזור לשם כך לישראל. דורית חזרה ראשונה וסמי הבטיח לבוא אחריה אחרי שיסיים את הבחינות. ואמנם הוא הגיע. היא חיכתה לו ב' שדה-התעופה, הם התנשקו והתחבקו ו' התחילו מיד לשוחח על החתונה, ומשם לקח אותה סמי לראות את הוריו. היא ראתה אותם והם דחקא מצאו חן בעיניה. אבל הם הסתכלו עליה, בדקו את הייחוס שלה ואמרו לו שהם לא שלחו אותו לאמריקה כשביל שייתחתן עם בת של פקיד בהסתדרות, ושהם לא מסכימים. האהבה האמריקאית פרחת עוד יומיים,

ואחר-כך שלחו ההורים את בן הטכסטיל שלהם לאפיקים, לעבוד בבית החרושת אופ'אר של האבא, וכדי שלא יתחתן להם הפעם עם בת-קיבוץ, הם שלחו אחריה שומרים, ובסופי השבוע מכינים לו ערמות של בנות עשירים לבילוי. הם מקווים שהוא יבצע, ולא — הם ישלחו אותו לארצות-הברית להמשיך בחיפושים.

במצב הכן

דני דובינר, בנו של **סם דובינר**, מי שהיה פעם בעל מפעלי קרנל והיום הוא בעל גלריה לאמנות ישראל, נמצא עכשיו בבדיקת שרתון בתל-אביב. לפני שהוא הגיע לבריכה, הוא היה יליד קנדה, בעל פספורט קנדי, שעבד בקנדה בעניינים הקשורים לעסקי אביו. כלומר, בכסף. לפני שהוא הגיע לקנדה הוא היה יש' ראלי בעל נסיות חי' לצויות. הוא למד ב' בית-ספר חקלאי, ו' חלם לעבוד את אד' מת אבותיו. לכן הוא יושב עכ' שיו בבדיקת שרתון בתל-אביב. כי הוא

דני

הגיע ארצה להילחם בחמישי לינוי הוא רץ לשגרירות הישראלית בקנדה ואמר שהוא רוצה לבוא ארצה, ובאמת כעבור שבועיים הוא כבר היה בארץ. מלחמה כבר לא היתה לו. אבל כוונות טובות כן. ועל הכוונות האלה הוא מספר כל היום לנערות המציפות אותו בבריכה.

השנייה, "והכי טוב זה איך שהוא מנחם את הישראלים. מה יש לכם להתלונן? הוא אומר, המצב שלי עוד יותר גרוע. אני עיחר בעין אחת, בעל אף פחוס, קטן-קומה, כושי, ונוסף לכך גם יהודי". ולאחר שג'ד יגיל הספיק ללמוד את סמי דייוויס בעלי-פה, הוא נסע ללונדון ושם התברר לו שיש לו עוד צרה. התברר לו שלא רק ש' הוא לא סמי דייוויס, אלא שהוא גם לא **חיים טופול**. בהתחלה טופול כעס עליו, הוא מספר, "ושאל אותי למה לא התייצבתי אצלו מייד. אבל האמת היא שהיו לי מעצורים. טופול הוא מלך התיאטרון בלונדון. בזמן שישבתי אצלו, הספקתי לענות בטלפון לשיירלי **מקלין** ולשון **קונרי**. ושון קונרי בכלל דחף את הראש שלו בבלת לפני שנכנס, ושאל אותי אם מיסטר טופול יוכל לקבל אותי עכשיו". הוא ישב כמה זמן בלונדון, ולמד גם את טופול. ואחרי זה הוא חזר ארצה, כי הוא כבר למד את העיקרי: "שחקן לא יכול ללמוד בבית-ספר", הוא אומר, "סמי דייוויס למד על הבמה, וחיים טופול למד בלהקת בצל ירוק, וגם אני, כשניסיתי ללמוד פעם באופן מסודר, לא הצלחתי". אז עכשיו הוא סוף-סוף מבין שדחקא בגלל זה יש לו עתיד גדול בחיים.